



עמ"ת 70935/01/23 - הגב' אביבית (מורן) דמרי (עטיה), נגד מדינת- ישראל, פמ"ח

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 70935-01-23 עטיה דמרי(עציר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: פמ"ח 5119/22
אחר פמ"ח 5119/22 מספר פל"א 492563/2022

בפני כבוד השופט גיל קרזבום
העוררת:
הגב' אביבית (מורן) דמרי (עטיה),
ע"י ב"כ עו"ד ירום הלוי

- נגד -
המשיבה:
מדינת-ישראל
פמ"ח

ערר על החלטת בית-משפט השלום בחיפה (כב' השופט חלבי) מתאריך 29/1/23 בתיק מ"ת 39788-12-22.

החלטה

כללי

1. לפני ערר על החלטתו של בית משפט קמא, כב' השופט אחסאן חלבי מיום 29.1.23 אשר הורה על מעצרה של העוררת בפיקוח אלקטרוני בבית הוריה. העוררת לא השלימה עם החלטה זו ועותרת לשחרורה לחלופת מעצר בבית הוריה. יצוין כי העוררת טרם השלימה את כל הסיידורים הנדרשים להעברתה למעצר באיזוק אלקטרוני, והיא עדיין נתונה במעצר מאחורי סורג ובריח.

העבירות המיוחסות לעוררת ועיקרי כתב האישום

2. נגד העוררת ונאשמת נוספת (להלן: "נעמי") הוגש כתב אישום בו יוחסו לה, עבירות של סיוע לאחר מעשה - עבירה לפי סעיפים 260 + 260(1) + 29 לחוק העונשין, שיבוש הליכי משפט - עבירה לפי סעיפים 244 + 29 לחוק העונשין, ואיומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

3. בקליפת האגוז, העוררת ובן זוגה (זכריא) הסתכסכו עם אחמד אבו סראיה (להלן: "אבו סראיה"), והעוררת איימה על אבו סראיה, במישרין וכן באמצעות חברו, בפגיעה שלא כדין בגופו ובשמו הטוב, וכי יבואו עמו חשבון, וזאת בכוונה להפחידו ולהקניטו, כאשר ביום 26.10.2022 אמרה העוררת לאבו סראיה כי אם יגיד עליה מילה, היא



"תחמם" את זכריא וכל מי שהיא מכירה ממשפחת אבו גאנם, וכי "שיגיע היום לטפל בזה נטפל בזה". ביום 28.10.2022 במסגרת התכתבות בינה לחברו של אבו סראיה, כתבה כי אבו סראיה "אכל חרא" והוא ישלם על הכל.

בתאריך 31.10.2022 כתב זכריא לאבו סראיה כי יפגע בו ודרש ממנו להיפגש עמו בקרית אתא, ואבו סראיה נענה לכך. זכריא החליט לירות באבו סראיה ולגרום למותו ולצורך כך קשר קשר עם אחיו כנען אבו גאנם וסברי אבו גאנם קרוב משפחתם (להלן: "כנען וסברי"), והם הגיעו מצוידים בנשק חם לקריית אתא על מנת להוציא את זממם אל הפועל. משלא מצאו את אבו סראיה בקרית אתא נסעו לחפשו בשפרעם, כאשר העוררת נוסעת עם נעמי ובעלה של נעמי אברהים אל רך (להלן: "אברהים") ברכב אחר מסוג קאיה אותו העוררת לקחה ללא ידיעת בעליו. בעודם בשפרעם, הודיע אבו סראיה לזכריא שהוא נמצא בקרית אתא, ובמקביל נודע לעוררת ולנעמי שאבו סראיה הגיע למקום המפגש יחד עם אדם אחר והוא מחפש את זכריא, והם חזרו לקרית אתא. העוררת ביקשה מחברתה שמתגוררת בקרבת מקום לבדוק אם אבו סראיה אכן נמצא במקום וזו עדכנה שאינה רואה אותו. לאחר הגעתם למקום המפגש המתוכנן, המשיך הרכב בו נסע זכריא ופנה שמאלה לרחוב המלאכה, וזכריא יחד עם סברי וכנען ביצעו ירי לעבר שני נהגי קטנועים לאחר שסברו בטעות שמדובר באבו סראיה. רוכב הקטנוע הראשון, מור טויזר ז"ל נפצע אנושות מהירי, ובהמשך נפטר מפצעיו.

דקות ספורות לאחר ביצוע הירי נודע לעוררת כי זכריא כנען וסברי בצעו את הירי. לאחר שנמלטו, החנו זכריא סברי וכנען את רכבם במקום לא ידוע, ולאחר תיאום עם אברהים, העבירו את מפתח הרכב לידי אברהים ונעמי על מנת שיסתירו את הרכב יחד עם העוררת, זאת במטרה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי. לאחר שאברהים ונעמי הסיעו את זכריא, כנען וסברי לרמלה ועוד באותו הלילה, הגיעו אברהים והעוררת לרכב ממנו בוצע הירי והעבירו אותו לחניון רכבים ברחוב שדה בוקר בקרית אתא כאשר העוררת נוהגת ברכב, אברהים לצדה, ונעמי נוסעת אחריהם. בחניון, העוררת נעמי ואברהים פתחו את תא המטען של הרכב ממנו בוצע הירי והעבירו מתוכו דברים לרכב האחר. אברהים בדק את חלקו הקדמי של הרכב, הוציא מתוכו חפצים וכן ניגב את תא המטען של הרכב מבחוץ. הדברים שהוצאו מהרכב, כמו גם המפתח, הועברו לאחר מכן על ידי העוררת, נעמי ואברהים לידי זכריא והאחרים.

העוררת ונעמי ביצעו את מעשיהן, בצוותא חדא, ביוזמן שזכריא ואחרים ביצעו ירי שכתוצאה ממנו נפגע אדם, ומתוך כוונה לסייע להם להימלט מעונש וכן להכשיל הליך שיפוטי.

החלטת בית משפט קמא

4. החלטת בית משפט קמא על מעצרה של העוררת בפיקוח אלקטרוני ניתנה לאחר שמיעת המפקחים, קבלת תסקיר מעצר, וטיעוני הצדדים, שלא היו חלוקים בשאלת קיומן של ראיות לכאורה. את החלטת המעצר בפיקוח מיום 29.1.23 יש לקרוא בהמשך להחלטת בית המשפט מיום 26.12.22.

5. בהחלטתו מיום 26.12.22 בית המשפט קבע כי חרף העובדה שהעוררת אינה מואשמת במעורבות במעשה הרצח, ואף לא מיוחסת לה עבירה של קשירת קשר לקידום עבירה מסוג פשע, אין להתעלם מהמסכת העובדתית המתוארת בכתב האישום, ויש בכלל הנסיבות כדי ללמד על קיומה של מסוכנות בעוצמה גבוהה ועל חשש לשיבוש



מהלכי משפט. בית המשפט הדגיש בהחלטתו כי את העבירות המיוחסות לעוררת יש לבחון בהקשר הכולל של מסכת העובדות כמפורט בכתב האישום. בהחלטתו התייחס בית המשפט לדברי האיום שהשמיעה העוררת ואופן השמעתם, אשר מלמדים על מסוכנותה ונחישותה של העוררת בהקשר זה.

בית המשפט עמד על נסיבות עבירת הסיוע לאחר מעשה ושיבוש הליכי המשפט, וקבע כי עילת השיבוש הינה בעלת עצמה גבוהה זאת בהתחשב בכך שהעוררת סייעה לעבירה חמורה ומסוכנת בסמוך לאחר מעשה העבירה, ומעשיה היו מגוונים וממושכים, לרבות נהיגה ברכב שממנו בוצע הירי לשם העברתו למקום אחר, העברת פריטים שהיו ברכב שבו בוצע הירי לרכב אחר, ולאחר מכן העברתם חזרה לידי המבצעים. בית משפט קבע כי מדובר בסיוע ממשי, כאשר: "המשיבה לא נרתעה מחומרת המעשה, ומהידיעה, כי מי שבוצע לעברו הירי, נפצע קשה. לאור זאת, מלמדת המשיבה על עצמה, כי גם בשחרורה בתנאים לא תבחל באמצעים לשיבוש מהלך המשפט או להימלט מאימת הדין, כפי שניסתה לסייע למי שאך ביצעו לכאורה עבירה חמורה, ובכך להכשיל את החקירה ולמלט אותם מעונש אפשרי. בעניין זה יש להדגיש את רצונה של המשיבה 1 לסייע למי שביצעו את העבירה...".

6. בהחלטתו מיום 29.1.23 (ההחלטה נושא הערר) אשר ניתנה לאחר שמיעת המפקחים וקבלת תסקיר מעצר, חזר בית המשפט והתייחס למסוכנות הנשקפת מהעוררת בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות, מידת מעורבותה של העוררת באירועים המפורטים בכתב האישום, והחשש לשיבוש מהלכי משפט. בהחלטה צוין כי מעורבותה של העוררת מצדיקה את מעצרה מאחורי סורג וברית, אך במכלול הנסיבות הורה בית המשפט בסופו של יום על מעצרה של העוררת בפיקוח אלקטרוני בבית הוריה, זאת בהתחשב בעברה הנקי, היותה אם לילדים קטנים, תקופת מעצרה המשמעותית, האמור בתסקיר המעצר בכל הנוגע לקבלת האחריות, התובנות שהביעה, והרצון להסתייע בגורם טיפולי, כאשר ברקע משפחה תומכת.

טענות העוררת

7. בכתב הערר נטען כי בית משפט קמא הנכבד טעה בקביעתו לפיה במקרה זה מתקיימות נסיבות חריגות המצדיקות את מעצרה באיזוק אלקטרוני. עוד נטען כי מעצרה באיזוק אלקטרוני ללא גישה למ"ד שם נמצאים המזוהה והמקרה יקשו עד מאוד על תנאי שהייתה של העוררת בכתובת המעצר בפיקוח. בנוסף צוין כי ילדיה של העוררת צפויים לעבור להתגורר עמה בכתובת המעצר בפיקוח והצמדת איזוקן לרגלה בצד ביקורי טכנאי היחידה וכד' יסבו להם צער ובושה שלא לצורך. בנוסף נטען, כי העוררת מורתעת עד מאוד מעצם ההליך המשפטי ומהמשך הניתוק מילדיה, היא מגלה נכונות להתנתק מגורמים שליליים, החלופה שהוצעה טובה, והתרשמות שרות המבחן הינה מסוכנות בינונית.

במהלך הדיון בערר בא כוחה המלומד של העוררת טען כי מעצרה של העוררת באיזוק אלקטרוני אינו מידתי, עת העוררת מואשמת בעבירות מסוג עוון, בעוד במקרים חמורים בהרבה נאשמים משוחררים למעצר בית. הפנה לפסיקה. ב"כ העוררת הדגיש כי על המשיבה להצביע על אפשרות ממשית לשיבוש, ולא די בהעלאת אפשרות תיאורטית בלבד. הוסיף וטען, כי הסיכון הנשקף מהעוררת לשיבוש הינו נמוך ביותר, ולו מהטעם שהעוררת לא תסתכן בהמשך הניתוק מילדיה וחזרתה למעצר מאחורי סורג וברית בתיק שצפוי להסתיים בענישה בדרך של עבודות שרות.



תשובת המשיבה

8. המשיבה בקשה לדחות את הערר. הפנתה לקביעות בית המשפט קמא בכל הנוגע למסוכנותה של העוררת ועוצמת עילת השיבוש. בכל הנוגע לאפשרויות השיבוש הדגישה את נסיבות ביצוע העבירות, ובפרט העובדה שפעולות השיבוש המיוחסות לעוררת היו ממשיות, ויש לבחון אותן תוך התייחסות למעשיהם החמורים של המבצעים, עת העוררת הייתה מודעת היטב לעובדה שהיא מסייעת למי שבצעו ירי על אדם אחר, ובמטרה למלט אותם מאימת הדין. לסיכום טענה כי החלטת בית משפט קמא מאוזנת בנסיבות, ואין כל מקום להתערב בה.

דין והכרעה

9. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה לפיה לא נפל כל פגם בהחלטת בית משפט קמא. מדובר בהחלטה מנומקת, מאוזנת ומתבקשת, ואין מקום להתערב בה.

10. כמפורט לעיל, בית משפט קמא סקר בהחלטתו את כלל הנסיבות תוך שהוא ער לעובדה שהעבירות המיוחסות לעוררת הינן מסוג עוון, לעובדה שהעוררת נעדרת כל עבר פלילי, לאמור בתסקיר שרות המבחן, ולנסיבותיה האישיות של העוררת.

11. עובדות כתב האישום מתיישבות היטב עם קביעת בית משפט קמא לפיה מסוכנותו של העוררת גבוהה, וכך גם עצמת עילות המעצר, ובפרט עילת השיבוש.

את מעשיה של העוררת יש לבחון בהקשר הכולל כמתואר בעובדות כתב האישום. לא ניתן להתעלם מהעובדה שתחילת האירועים באותם איומים חמורים מצד העוררת כלפי אבו סראיה, במסגרתם פירטה כיצד תממשם בכך ש"תחמם" את זכריא ואחרים ממשפחת אבו גאנם שיטפלו בעניין, ובהמשך ציינה בפני אחר כי אבו סראיה "יאכל חרא". בהמשך לאותם איומים, העוררת השתתפה בחיפוש אחר אבו סראיה, ונטלה בהם חלק פעיל. לאחר הירי העוררת בצעה פעולות סיוע ושיבוש משמעותיות וחמורות. מדובר בפעולות שבוצעו זמן קצר לאחר הירי, כאשר העוררת נהגה ברכב ממנו בוצע הירי, העבירה אותו לחניון בכתובת אחרת, ובהמשך הוציאה מהרכב ציוד ומסרה אותו למבצעים (ביחד עם אברהים ונעמי).

12. אמנם העבירות המיוחסות לעוררת הינן עבירות מסוג עוון, אך מדובר בנסיבות המצויות ברף חומרה גבוה ביותר בהתחשב בזהות האנשים להם העוררת סייעה, והעבירות החמורות שבוצעו על ידם. פעולות הסיוע והשיבוש אותן העוררת ביצעה עלולות היו להביא להימלטותם מהדין, ואף להעמיד את אבו סראיה (בו המבצעים בקשו להתנקש) בסיכון מוגבר.

13. כפי שעולה מהתסקיר לעוררת קושי בהצבת גבולות, נטייה לריצוי, וחוסר אмпפתיה לתוצאות ההתנהגות האלימה. אמנם שרות המבחן לא ציין זאת, אך מעשיה של העוררת כמפורט בכתב האישום מצביעים על התנהלות עבריינית ומניפולטיבית.



14. דרכי השיבוש האפשריות הן רבות ומגוונות. מדובר בתיק מרובה עדים, חלקם מוכרים היטב לעוררת, לרבות העדים המהותיים, שעל אחד מהם (אבו סראיה) העוררת כבר איימה בעבר. מי שפעלה לשיבוש הליכי משפט באופן חמור במטרה לסייע לאחרים, בהחלט עלולה לפעול שוב לשיבוש ההליכים הקשורים בה. פיקוח אלקטרוני מהווה אמצעי בקרה ופיקוח נוסף מעבר למפקחים שנקבעו הן לצורך איון או הקטנת הסיכון הנשקף ממנה (כאמור מסוכנותה של העוררת הינה מסוכנות כללית), והן ביחס לצמצום אפשרויות השיבוש.

15. אינני מקל ראש בטענות העוררת הנוגעות לקשיים הכרוכים במעצר בפיקוח אלקטרוני. לסוגיית הגישה למקרה בממ"ד קיימים פתרונות פשוטים יחסית. בכל הנוגע לעגמת הנפש שעלולה להיגרם לילדיה של העוררת כתוצאה מהיותה נתונה באיזוק אלקטרוני, הרי שזו זניחה ביחס לתקופת המעצר בה העוררת הייתה נתונה מאחורי סורג ובריח ללא ילדיה, שכעת יכולים לשהות במחיצתה.

16. לאור כל האמור לעיל, הערר נדחה. החלטת בית משפט קמא הנכבד תיוותר על כנה.

17. עם התקדמות ההליך בתיק העיקרי, ניתן יהיה לשוב ולשקול את עתירתה של העוררת, ככל שתתקיימנה נסיבות המצדיקות זאת.

18. להודיע לצדדים, לשב"ס וליחידה לפיקוח אלקטרוני.

ניתנה היום, ט' שבט תשפ"ג, 31 ינואר 2023, בהעדר הצדדים.